

Uroczystość Przemienienia Pańskiego

Niebo. „Ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują”. Czyż te rewelacje apostoła nie dodają ci zapалу do walki? (Droga, 751)

28-01-2014

Przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło (Mt 17, 2).

Jezu, chcę patrzeć na Ciebie i rozmawiać z Tobą! Trwać w kontemplacji, zdumiewając się bezmiarem Twojego Piękna. I nigdy, przenigdy nie przerywać tej kontemplacji. O Chryste, któż mógł Cię oglądać! Któż mógł oglądać Ciebie i nie zostać porażonym Twoją Miłością!

A z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie (Mt 17, 5).

Panie nasz, jesteśmy tu, aby słuchać wszystkiego, co chcesz nam powiedzieć. Mów do nas! Chcemy w skupieniu wsłuchiwać się w Twój głos. Niech twoje słowa, zapadając w naszą duszę, rozpalą naszą wolę, aby żarliwie działać w pełnym posłuszeństwie Twojej woli.

Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), szukam, o Panie, Twojego oblicza. Zamykam oczy i raduję się myślą, że będę Cię oglądał. Stanie się

to wtedy, kiedy Pan Bóg zechce, bym
ujrzał Go już nie *jakby w zwierciadle,*
niejasno..., ale twarzą w twarz (1 Kor
13, 12). *Dusza moja pragnie Boga,*
Boga żywego: kiedyż więc przyjdę i
ujrzę oblicze Boże? (Ps 41, 3).

(Różaniec Święty, IV Tajemnica
Światła).

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/uroczystosc-przemienienia-panskiego/> (15-03-2026)